

Nr 32.

Av herr **Bäcklund m. fl.**, *angående beräkning av tjänstgöringstid för rätt till underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa.*

I enlighet med en av Kungl. Maj:t till riksdagen ävlåten den 3 januari 1931 dagtecknad proposition nr 13 medgav 1931 års riksdag, bl. a., att avskedat indelt manskap från armén med minst 15 men under 20 tjänsteår, som styrker sig hava tjänstgjort i sammanlagt minst 600 dagar, finge från och med den 1 juli 1931 komma i åtnjutande av underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa enligt samma grunder, som gälla beträffande sådant manskap, som tjänat i minst 20 men ej 25 år.

Kungl. Maj:t förordnade härefter, genom kungl. kungörelse den 13 mars 1931 (S. F. S. nr 43), om ändring i överensstämmelse med riksdagens ovan nämnda beslut i de tidigare gällande villkoren för underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa m. m. Emellertid har Kungl. Maj:t därefter genom kungl. brev den 19 juni 1931 (S. F. S. nr 251) till arméförvaltningens civila departement meddelat ytterligare föreskrifter i ämnet, och dessa ytterligare föreskrifter förringa värdet av det nämnda riksdagsbeslutet. I det kungl. brevet stadgas nämligen följande:

»Sedan Kungl. Maj:t den 13 mars 1931 utfärdat kungörelse angående ändrade villkor för underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa (nr 43), däri stadgats bland annat, att för åtnjutande av underhåll vederbörande skulle styrka sig hava tjänstgjort i sammanlagt minst 600 dagar, finner Kungl. Maj:t på därom gjord hemställan gott förklara, att såsom tjänstgöringstid i förevarande hänseende icke må räknas tid, varunder indelt soldat undergått rekryt- och underbefälsutbildning.»

Dessa ytterligare föreskrifter hava av Kungl. Maj:t meddelats på framställning av arméförvaltningens civila departement, som därvid bl. a. framhållit, att denna inskränkning beträffande sättet för tjänstgöringstidens beräkning vore nödvändig, enär antalet f. d. indelta, som kunde beräknas komma att uppfylla de av 1931 års riksdag beslutade villkoren, i annat fall skulle komma att bli

så stort, att kostnaderna för underhålls beredande åt dem betydligt skulle komma att överskrida av Kungl. Maj:t och riksdagen beräknat belopp.

Det förefaller dock oss undertecknade, som om denna Kungl. Maj:ts föreskrift, att i de 600 tjänstgöringsdagarna icke får ingå tid, varunder vederbörande undergått rekryt- och underbefälsutbildning, icke står i överensstämmelse med det av 1931 års riksdag i ämnet fattade beslutet, ty i detta finnes intet sagt, varav det skulle kunna utläsas, att icke all tjänstgöring skall medräknas i de fordrade 600 tjänstgöringsdagarna. Ej heller den av Kungl. Maj:t till riksdagen avlåtna propositionen nr 13, som ligger till grund för riksdagens ifrågavarande beslut, innehåller någon antydning om att rekryt- och underbefälsutbildning icke skulle inräknas i de 600 dagarna, lika litet som den av arméförvaltningens civila departement i ämnet gjorda utredningen, för vilken propositionen lämnade en redogörelse.

Då vi för vår del vid 1931 års riksdag voro med om att bifalla Kungl. Maj:ts proposition, antogo vi alltså på goda grunder, att *all* tjänstgöring skulle inräknas i de 600 dagarna. Hade Kungl. Maj:ts proposition innehållit stadgande om, vad som genom det kungl. brevet av den 19 juni 1931 föreskrivits, skulle vi ha yrkat avslag på Kungl. Maj:ts förslag och i stället hemställt till riksdagen att besluta, att varje f. d. indelt soldat, vilken kan räkna 18 tjänsteår, skulle vara berättigad till underhåll, oavsett antalet tjänstgöringsdagar, som han fullgjort. Såväl vi som också — därom äro vi förvissade — flertalet av riksdagens ledamöter samt alla berörda f. d. indelta hava blivit vilseledda, om Kungl. Maj:ts proposition nr 13/1931 och riksdagens i anledning därav fattade beslut varit avsett att tolkas på det sätt, som nu sker.

Visserligen har arméförvaltningens civila departement efter riksdagsbeslutets fattande kunnat upplysa, att de beräknade kostnaderna skulle komma att bliva flerdubbelt större, om all tjänstgöring skulle inräknas i de bestämda 600 dagarna, men detta kan dock icke, enligt vår mening, få vara utslagsgivande, då det gäller att tolka innebörden av ett riksdagsbeslut; det utgör blott ett bevis för att myndigheterna icke utrett ärendet på det sätt, som bort åligga dem.

Enär riksdagen tidigare under flera år plägat bifalla väckta motioner om beredande av underhåll från Vadstena krigsmanshuskassa åt f. d. indelta krigsmän, vilka kunnat räkna 18 års tjänst, men fjolårets riksdag med hänvisning till det tidigare samma år fattade beslutet i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 13 på hemställan av bankoutskottet till Kungl. Maj:t överlämnade då föreliggande motioner beträffande dylika underhållsfrågor, ligger också däri, synes det, bevis för att riksdagen för sin del med de 600 tjänstgöringsdagarna avsett all tjänstgöring, ty något annat kan man icke utläsa ur bankoutskottets utlåtande nr 19.

Vi få på dessa grunder hemställa,

att riksdagen måtte förklara, att vid beräkning av tjänstgöringstid för rätt till underhåll från Vadstena krigsmanshus-

kassa enligt de av 1931 års riksdag beslutade grunderna *all* fullgjord tjänstgöring skall inräknas.

Stockholm den 18 januari 1932.

<i>Helge Bäcklund.</i>	<i>J. A. Persson,</i> Tidaholm.	<i>Carl Björling.</i>
<i>M. L. Petersson,</i> Broaryd.	<i>Anton Svensson.</i>	<i>Emil Gustafson.</i>
<i>C. W. O. Höglund,</i> Göteborg.	<i>Nils Holmström.</i>	<i>Carl Lovén.</i>
<i>Herman Norling.</i>	<i>A. Norsell.</i>	<i>C. P. Olsson.</i>
<i>Anders Hansson,</i> Trollhättan.	<i>Karl Magnusson,</i> Skövde.	
